

Napisala: Klavdija Žnidaršič

KAJ PA ZDAJ?

Vloge:

Angelček 1

Angelček 2

Angelček 3

Angelček 4

Angelček pek (nosi predpasnik, v žepu predpasnika ima zlat trak)

Angelček skladiščnik (v rokah ima svinčnik in beležko)

Sv. Peter (starček z belimi lasmi in brado, ki ima na sebi suknjo polno žepov, lahko ima tudi očala)

Na odru so ob strani postavljena velika Nebeška vrata. Sredi njih je velika ključavnica. Na odra stojita star lesen stol in majhna mizica. Na stolu drema starček, sv. Peter. Na vsake toliko ga malo zmanjka, nato pa se zopet predrami. S strani pridejo trije angelčki, vsi imajo polne roke daril.

Angelček 1: Oooo, pozdravljen sv. Peter!

Sv. Peter: (se predrami) Ha?! O. Vi ste, angelčki. Pomagate Miklavžu?

Angelček 2: Seveda. Naložiti moramo še tale darila, potem smo pa že skoraj na red za odhod na zemljo.

Sv. Peter: Lepo, lepo. Pa so bili otroci kaj pridni letos?

Angelček 3: Seveda da so bili. Vsaj večina. Saj veš, da se vsako leto najde tudi kakšen, ki rad ponagaja bratcu ali sestrici.

Sv. Peter: Seveda, se razume, se razume. Kaj pa naredite s takimi?

Angelček 1: Če jim je žal in obljubijo da ne bodo več nagajali, potem tudi oni dobijo darila.

Angelček 2: Če ne, jih pridejo pa parklji malo pogledat.

Sv. Peter: Aha, a tako? Ja, ja, zveni pametno. (pokaže na darila v njihovih rokah) vidim, da se vam mudi. Pridite, vam odprem, da boste lahko do konca naložili sani.

Vsi štirje stopijo proti Nebeškim vratom. Ko pridejo do vrat, začne sv. Peter iskati ključ po vseh svojih žepih.

Sv. Peter: Ojej, ojej. Le kam sem dal ključ Nebeških vrat? Nikjer pri sebi ga nimam. Le kje sem ga založil? (se zaskrbljen obrne proti angelčkom) Ojej, ojej, kaj naj pa zdaj?

Izza odra prihiti Angelček 4.

Angelček 4: *(se zadihan ustavi pred ostalimi)* Hitro, hitro sv. Peter. Odpri vrata. Pravkar sem slišal da parklji naklepajo skriti Miklavževe sani. Ustaviti jih moramo še preden pridejo do njih!

Angelček 1, 2 in 3 odložijo darila na tla pred vrata.

Angelček 3: Hja, saj smo jih skušali odpreti, pa smo ugotovili, da je sv. Peter izgubil ključ. Sedaj pa ne vemo kaj naj storimo.

Angelček 4: Kako to misliš, da ste izgubili ključ?! Do Miklavževanja je samo še nekaj ur, parklji naklepajo krajo sani, mi pa smo izgubili ključne Nebeških vrat... *(se obupano sesede na tla)* Ali gre ta dan lahko še bolj narobe?

Sv. Peter: *(potreplja obupanega angelčka po rami)* no no, saj ni konec sveta. Prepričan sem, da bomo pravočasno rešili tole zagato. Dajmo. Vsak bo šel preverit en košček nebes in prepričan sem da bomo našli ključ kot bi mignil.

Angelček 1: sv. Peter ima prav. Dajmo. Pohitimo. Ti *(pokaže na angelčka 2)* pojdi pogledat v kuhinjo. Morda je glavni pek naletel na kakšen velik ključ ki ne spada med žlice in vilice.

Angelček 3: *(dvigne roko)* Jaz grem v skladišče. Morda smo ga založili kam med igrače. *(Se obrne in pohiti z odra).*

Sv. Peter: *(potreplja angelčka 4 po rami)* Pridi. Midva bova šla v delavnico. Upam, da ga angelčki niso zamešali za igračo in ga zavili v darilo. *(Tudi onadva odideta).*

Angelček 1: torej meni ostane poštna soba. Tam so shranjena vsa pisma, ki jih otroci napišejo sv. Miklavžu. Morda je ključ med njimi.

Medtem ko angelček 1 odhaja z odra, se z druge strani prikažeta angelček pek in angelček 2. S seboj imata dve košari zavitih piškotov. Stvari odložita na mizo in angelček pek začne predstavljati zavite piškote iz ene košare v drugo.

Angelček 2: torej praviš, da nisi videl nobenega ključa? Tako velik je *(z roko pokaže velikost ključa).* Ne moreš ga zgrešiti. In cel je zlat.

Angelček pek: *(zlega piškote)* Hmm... ne, nikjer nisem videl takega ključa. Sv. Peter ima zelo rad moje piškote, ampak danes ga ni bilo nič v kuhinjo. Na žalost ti ne morem pomagati pri iskanju. Zapakirati moram vse tele piškote, potem pa še tiste ki so v pečici. Izvoli malo piškotov za na pot *(mu izroči zavitek piškotov)* Pa vso srečo pri iskanju! *(vstane, vzame prazno košaro in se odpravi z odra).*

Angelčku 2 se pridružita Angelček 3 in Angelček skladiščnik.

Angelček 3: torej, kaj sreče? Si našel v kuhinji pogrešani ključ ?

Angelček 2: ne. V kuhinji so samo zelo dobri piškoti. *(pokaže na vrečko piškotov v roki)* Pa vidva? Sta preiskala skladišče?

Angelček skladiščnik: tudi v skladišču jih ni. Samo kupi igrač, sladkarij in pomaranč. Pregledala sva vse skrite kotičke, pa nisva našla nič ključu podobnega.

Angelček 3: tole ne kaže nič dobro. Kaj če jih ne najdemo? Potem ne moremo k otrokom na zemljo. Pa tako so se trudili biti pridni celo leto.

Angelček skladiščnik: no, no. Nikar ne obupaj. *(se zamišljen potreplja po bradi)* Poglejmo še na vrt in povprašajmo vsako dušo ki jo srečamo, če je kje videla Petrov ključ. Daleč ne more bit. Pridite. Nazaj na delo.

Vsi trije angelčki se podajo z odra. Iz nasprotne strani prideta angelček pek in angelček 1. S seboj imata košare zapakiranih piškotov, pomaranč in bonbonov, ki jih odložita poleg vrat.

Angelček pek: takole. Vse je nared za odhod. Miklavž samo še palico vzame in potem lahko greste. Ne pozabite še telih košar naložiti na sani, ko vam uspe odkleniti vrata.

Angelček 1: če nam jih uspe odkleniti. Pregledal sem celo sobo s pismi, pa ključa nikjer nisem videl. Le kam ga je sv. Peter založil?

S strani prihitita angelček 4 in sv. Peter. Ne izgledata nič kaj vesela.

Angelček 4: je imel kdo kaj sreče? Midva nisva nič našla. Samo igrače in gore darilnega papirja.

Angelček pek: tudi v kuhinji ga ni. Pregledal sem vse predale in omare. Niti sledi o ključu.

Pridružijo se jim še angelčka 2 in 3 ter angelček skladiščnik.

Angelček skladiščnik: po vaših obrazih sklepam, da niste našli ključa? Mislim, da smo pregledali vsak košček nebes. Nikjer ga ni. Kaj bomo pa sedaj?

Angelček 2: *(dvigne roko)* kaj če snamemo vrata? Tako bi prišli ven...

Angelček 3: *(tudi on dvigne roko)* mogoče lahko zvrtno veliko luknjo na dnu vrat in se splazimo na drugo stran...

Sv. Peter: ne. Vrata morajo ostati tam kjer so in taka kot so. Za nebesa imajo zelo pomembno vlogo. Brez njih bo joj. *(se žalostno usede pred vrata)* Žal mi je angelčki. Bojim se, da letos Miklavževanja ne bo. Le kaj si bo mislil stari Nikolaj? Najbolje, da mu kar sam povem.

Sv. Peter vstane in se žalosten odpravi na drugo stran odra. Pri košarah ga malo zanese in eno ponesreči prevrne. Ko se skloni, da jo bo pobral, mu iz enega od notranjih žepov po tleh pade velik zlat ključ.

Sv. Peter: oooo! Ja kaj pa je to? *(si pobližje pogleda ključ)* Saj ne morem verjeti! Moj ključ!

Pridružijo se mu vsi angelčki in se nagnetejo okrog njega.

Angelček 1: *(veselo vzklikne)* Ključ! Našel si ključ!

Angelček pek: pa res! Veselite se nebesa! Našli smo ključ!

Angelčki začnejo rajati in se veseliti: Ključ! Našli smo ključ!

Angelček skladiščnik: in ravno pravi čas! Niti minute ne smete več odlašati. Že slišim Miklavža kako prihaja semkaj.

Sv. Peter: potem pa le hitro. *(stopi do vrat, jih odklene in odpre).*

Angelčki poberejo košare in darila ter pohitijo skozi vrata. Angelček pek se ustavi, iz žepa predpasnika vzame zlat trak in ga izroči sv. Petru.

Angelček pek: izvoli Peter. Predlagam da si ključ navežeš na tale trak in ga nosiš okoli vratu. Tako ga boš težje izgubil. *(se nasmehne, pomaha sv. Petru in odide).*

Sv. Peter se nasmehne, zapre vrata, jih zaklene in se odpravi na nasprotno stran odra in v zaodrije.

KONEC